

Opdrachtgever

IWI

Inspectie Werk en Inkomen
Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

Onderzoek

Lange termijneffecten van reïntegratie

Startdatum – 21 oktober 2002

Einddatum – 29 december 2006

Categorie

*Toezicht en functioneren van sociale
zekerheid*

Duurzaamheid van re-integratie

Doel en vraagstelling

De inspectie onderzoekt welke arbeidsgehandicapten na afloop van het reïntegratietraject duurzaam werk vinden, welke arbeidsgehandicapten op diverse momenten in het reïntegratie-traject en natraject uitvallen en waardoor deze resultaten zijn beïnvloed. Dit onderzoek wordt uitgebreid met een stukje van de vraagstelling uit het vervallen onderzoek PR20 Effecten van reïntegratie. Het betreft de vraag naar het effect van nazorg op een succesvolle plaatsing.

Conclusie

Verslag van een onderzoek naar de effectiviteit van re-integratie van arbeidsgehandicapten op de lange termijn. Voor dit onderzoek heeft de inspectie een groep van 950 arbeidsgehandicapten geïnterviewd, aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend. Naast de arbeidsgehandicapten uit 2001 heeft de inspectie ook telefonische interviews gevoerd met twee groepen arbeidsgehandicapten aan wie in 1999 en 2000 een traject is toegekend. Uit het onderzoek van blijkt dat 39 procent van de mensen aan wie in 2001 een re-integratietraject was toegekend aansluitend werk heeft gevonden. Drie kwart van deze groep werkte enkele jaren later nog steeds en was dus duurzaam gereïntegreerd. Daarnaast vond een kwart van de arbeidsgehandicapten die niet onmiddellijk het werk hadden hervat in de periode daarna wel een duurzame baan. In totaal was daardoor 44 procent van de arbeidsgehandicapten enkele jaren na de toekenning van het re-integratietraject aan het werk. Van de arbeidsgehandicapten die aansluitend het werk hadden hervat was 46 procent van mening dat het re-integratietraject hun arbeidsmarktpositie had verbeterd. Van de arbeidsgehandicapten die geen werk vonden, meende 18 procent dat hun kans op werk door het toegekende traject was toegenomen. De Wet werk en bijstand (WWB) biedt gemeenten grote ruimte om een eigen beleid te ontwikkelen. Dit schept mogelijkheden voor maatgerichte activering naar werk. Een kenmerk van de populatie in de WWB is dat een groot aantal cliënten zeer ver van de arbeidsmarkt staat. De inspectie heeft bij een aantal gemeenten onderzocht op welke wijze zij beleid ten uitvoer brengen gericht op activering van cliënten. Geconcludeerd wordt dat de inzet van de gemeenten om bijstandsgerechtigden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt weer geschikt te krijgen goed is. De resultaten zijn echter beperkt. Het overgrote deel van deze groep bijstandsgerechtigden heeft na afloop van een

traject voor sociale activering nog steeds een slechte kans om werk te vinden. Wel scoort ongeveer de Bron: Bibliotheek SZW

[Link naar bestand](#)

<http://www.onderzoekwerkeninkomen.nl/rapporten/figjuaom>

Duurzaamheid van re-integratie

Korte- en langetermijneffecten van re-integratie van arbeidsgehandicapten

Duurzaamheid van re-integratie

Korte- en langetermijneffecten van re-integratie van arbeidsgehandicapten

R06/28, december 2006
ISSN 1383-8733
ISBN-10: 90-5079-174-3
ISBN-13: 978-90-5079-174-8

Voorwoord

Re-integratie van arbeidsgehandicapten is al langere tijd een onderwerp van discussie. Er zijn veel onderzoeken uitgevoerd naar de effecten van re-integratie: hoeveel arbeidsgehandicapten komen weer aan het werk? Welke methode werkt het beste? Het probleem bij onderzoek naar re-integratie is dat de duurzame effecten pas na lange tijd zichtbaar worden. Ten eerste kan het traject al meerdere jaren duren. Ten tweede is het belangrijk om te weten of mensen duurzaam werk vinden. Als ze na een traject werk vinden maar na drie maanden hun werk weer kwijt zijn, kan nog niet echt gesproken worden van een succesvolle re-integratie.

De inspectie heeft onderzocht hoe effectief de re-integratie van arbeidsgehandicapten op de lange termijn is. Zij heeft daarvoor na ongeveer vier jaar een grote groep arbeidsgehandicapten ondervraagd aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend. De resultaten presenteert zij in dit rapport. De inspectie heeft ook een aantal vergelijkbare gegevens verzameld van groepen uit 2000 en 1999 en die vergeleken met de resultaten van 2001.

Bij het onderzoek heeft de inspectie nuttige suggesties gekregen van een begeleidingscommissie van externe deskundigen: de heer P. de Beer van de Universiteit van Amsterdam, de heer H. Bruinsma van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen en de heer E. Kruisbergen van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum van het ministerie van Justitie. Ik ben hen zeer erkentelijk voor hun bijdrage.

A.J. Duymaer van Twist
Wvd. inspecteur-generaal Werk en Inkomen

Inhoud

1	Re-integratie van arbeidsgehandicapten	7
2	Het verloop van het re-integratietraject	9
2.1	Minder dan de helft van de arbeidsgehandicapten voltooidde het geplande traject	10
2.2	Scholing was het meest gebruikte onderdeel van de re-integratietrajecten	10
2.3	Drie op elke tien de arbeidsgehandicapten denken dat het re-integratietraject heeft geholpen	11
3	De gevolgen voor werk en inkomen	13
3.1	Bijna de helft van de arbeidsgehandicapten vond duurzaam werk	13
3.2	Een kwart van de arbeidsgehandicapten maakt geen gebruik meer van een uitkering	14
3.3	Gezondheid en economie bepalen een aanzienlijk deel van het succes	14
4	Re-integratie loont ook op de langere termijn	17
5	Reactie Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen	19
	Lijst van afkortingen	20
	Bijlage: Reactie Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen	21
	Publicaties van de Inspectie Werk en Inkomen	25

I Re-integratie van arbeidsgehandicapten

Een betere re-integratie van mensen met een arbeidshandicap staat in Nederland al jaren op de politieke agenda. Het aantal mensen met een arbeidsongeschiktheidsuitkering is internationaal gezien erg hoog en verschillende kabinetten hebben al geprobeerd om daar verandering in te brengen. Een van de manieren om dat te doen is door arbeidsgehandicapten te begeleiden bij het vinden van nieuw werk. Sinds 2002 is dat de verantwoordelijkheid van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) in samenwerking met commerciële re-integratie-bedrijven. In dit rapport presenteert de inspectie de resultaten van een onderzoek naar de effecten van re-integratietrajecten voor arbeidsgehandicapten op langere termijn.

Het succes van re-integratieactiviteiten is omstreven. Onderzoekers zijn verdeeld over de effectiviteit van re-integratietrajecten. Een van de redenen is dat niet duidelijk gemaakt kan worden of trajecten echt helpen bij het vinden van werk. Er is bijvoorbeeld wel bekend hoeveel mensen een baan vinden na afloop van een traject, maar niet hoeveel mensen een baan hebben gevonden als gevolg van een traject. Een andere reden is dat tot dusverre niet duidelijk was wat het effect is van re-integratietrajecten op de lange termijn. We weten hoeveel mensen na afloop van een traject een baan vinden, maar niet hoeveel mensen die baan ook kunnen behouden. Die vraag heeft de inspectie in dit onderzoek beantwoord.

Tot dusverre zijn enkele cijfers bekend over de re-integratie van arbeidsgehandicapten. UWV heeft in de bijlagen bij het Jaarverslag 2005 plaatsingspercentages gepubliceerd. Van de 25.995 arbeidsgehandicapten die in de laatste drie kwartalen van 2002 met een re-integratie-traject zijn gestart, hadden er 8.614 eind 2005 een baan gevonden. Dat is een percentage van 33 procent. De Raad voor Werk en Inkomen heeft in het rapport *De route naar resultaat* opgenomen dat 29 procent van de trajecten voor arbeidsgehandicapten die in 2003 zijn gestart eind 2005 had geresulteerd in een werkhervatting¹.

¹ Raad voor Werk en Inkomen, *De route naar resultaat, re-integratiemarktanalyse 2006, juli 2006*, p. 37.

Methode van onderzoek

Voor dit onderzoek heeft de inspectie een groep van 950 arbeidsgehandicapten geïnterviewd, aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend. Met hen heeft de inspectie uitgebreide telefonische vraaggesprekken gevoerd over het verloop en de resultaten van het traject. De groep geldt als een representatieve vertegenwoordiging van de totale groep arbeidsgehandicapten aan wie in 2001 een traject is toegekend. De inspectie heeft voor een groep uit 2001 gekozen omdat zij wilde beoordelen wat de effectiviteit van de trajecten was enkele jaren na afloop van het traject. Daarbij variëren de trajecten in lengte, met soms zelfs trajecten die meer dan twee jaar duren. Het was daardoor niet mogelijk om arbeidsgehandicapten te selecteren aan wie in een later jaar een traject is toegekend. De vraaggesprekken zijn eind 2004 gevoerd.

Naast de arbeidsgehandicapten uit 2001 heeft de inspectie ook telefonische interviews gevoerd met twee groepen arbeidsgehandicapten aan wie in 1999 en 2000 een traject is toegekend. De resultaten van deze interviews zijn gebruikt voor een vergelijking met de resultaten van de groep uit 2001. Ook deze groepen respondenten kunnen gelden als representatief voor de totale groepen uit 1999 en 2000. In totaal heeft de inspectie 2700 vraaggesprekken gevoerd met arbeidsgehandicapten.

Gebruik van de resultaten

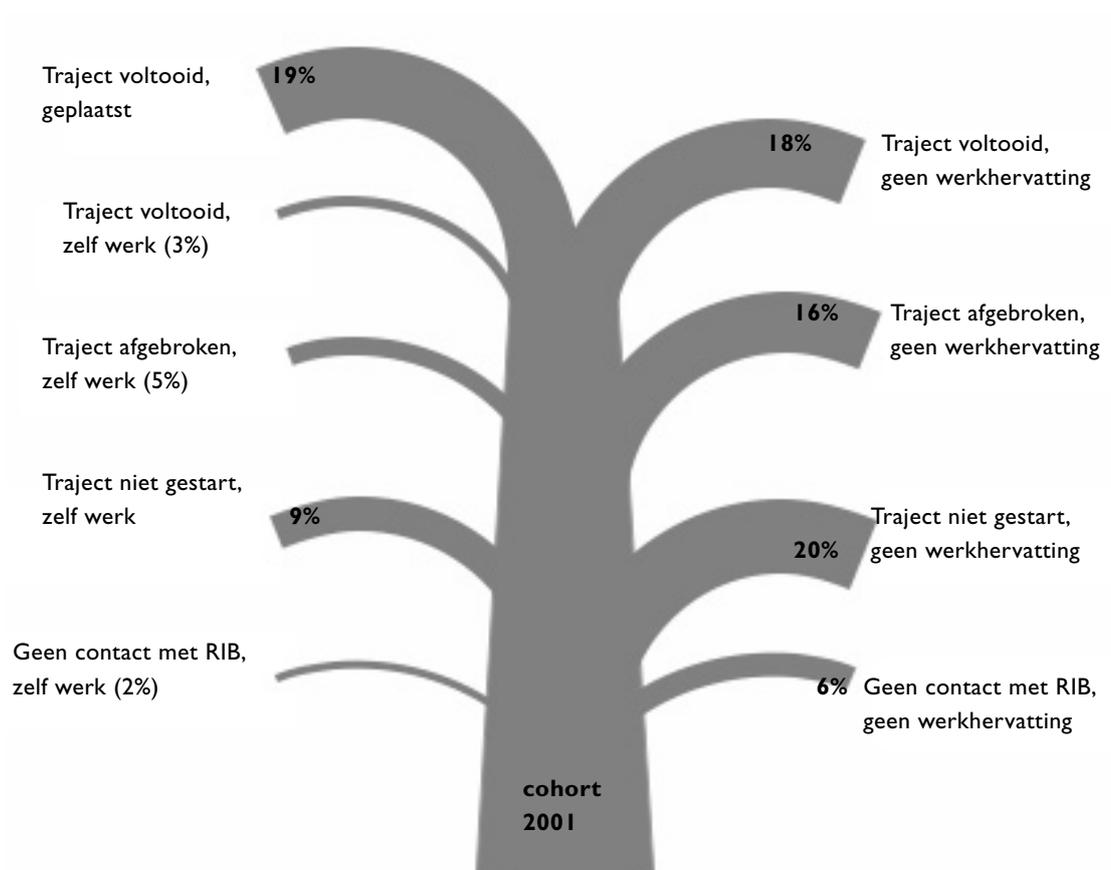
In het onderzoek heeft de inspectie een groep arbeidsgehandicapten gevolgd aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend. In dat jaar waren vijf organisaties nog verantwoordelijk voor de re-integratie van arbeidsgehandicapten: Gak, Sfb, Cadans, GUO en USZO. In 2002 fuseerden die organisaties en werd het UWV verantwoordelijk voor de re-integratie. Het onderzoek van de inspectie loopt door deze veranderingen heen. Het is daardoor geen onderzoek naar het functioneren van UWV of een van haar voorgangers. De resultaten bieden inzicht in het verloop en de resultaten van re-integratietrajecten voor arbeidsgehandicapten.

2 Het verloop van het re-integratietraject

Voor de re-integratie van arbeidsgehandicapten maakt de overheid gebruik van re-integratie-bedrijven. Het gaat om meer dan zeshonderd bedrijven die in opdracht van gemeenten, UWV en bedrijven mensen proberen te re-integreren naar een reguliere, betaalde baan. Daarvoor regelen zij bijvoorbeeld scholing, sollicitatietrainingen en coachingsgesprekken. UWV spreekt op basis van de re-integratievisie van een arbeidsdeskundige met een arbeidsgehandicapte af om een re-integratietraject te gaan volgen. Het re-integratiebedrijf heeft vervolgens een intakegesprek met de arbeidsgehandicapte en maakt dan afspraken over de start en de exacte invulling van het traject. Figuur 1 toont het daadwerkelijke verloop van de trajecten

Figuur 1

Uitstroom uit het reïntegratietraject richting werk en anders, cohort 2001 (% van de kandidaten)

2.1 Minder dan de helft van de arbeidsgehandicapten voltooid het geplande traject

Niet iedereen met wie UWV afsprekt om een re-integratietraject te starten, rondt het traject ook af. Sommige mensen vinden in de tussenliggende periode al werk en hebben het traject niet meer nodig. Ook komt het voor dat iemands gezondheidssituatie verslechtert waardoor het traject niet meer geschikt is. Daarnaast legt een deel van de arbeidsgehandicapten de schuld bij het re-integratiebedrijf. Het bedrijf liet te lang niks van zich horen, de arbeidsgehandicapte voelde zich niet geaccepteerd of vond het voorgestelde traject niet geschikt.

In de groep uit 2001 is uiteindelijk 39 procent van de trajecten in het geheel niet gestart. Bij 9 procent heeft de arbeidsgehandicapte zelfs nooit een gesprek met een consultant van het re-integratiebedrijf gehad.

Ongeveer 61 procent van de arbeidsgehandicapten is wel aan het geplande traject begonnen. Daarvan heeft twee derde deel het traject ook afgerond. Een derde is tijdens het traject gestopt.

Bij elkaar heeft 39 procent van de mensen aan wie een traject was toegekend het traject ook afgerond. Van de mensen die niet gestart zijn aan het toegekende traject of tussentijds gestopt zijn, heeft een kwart een betaalde baan gevonden. Van de mensen die het traject hebben afgerond heeft ruim de helft direct een baan gevonden.

2.2 Scholing was het meest gebruikte onderdeel van de re-integratietrajecten

De meeste trajecten bestaan uit meerdere onderdelen. Voor het onderzoek heeft de inspectie een onderscheid gemaakt tussen zes soorten voorzieningen: hulp bij beroepskeuze, scholing, hulp bij het vinden van vacatures, sollicitatietraining, bemiddeling tussen werkgever en arbeidsgehandicapte en proefplaatsingen.

Een gemiddeld traject bestond uit twee soorten voorzieningen. Bij 40 procent van de trajecten werd er maar één soort voorziening toegepast. Bij 35 procent ging het om drie of meer soorten voorzieningen.

De meest ingezette soort re-integratievoorziening bij het cohort 2001, in de helft van alle trajecten (50 procent), bestaat uit diverse vormen van (bij)scholing en cursussen. Ook van beroepskeuzetests is veel gebruik gemaakt (44 procent). Andere gangbare activiteiten zijn sollicitatietraining (34 procent) en hulp bij het zoeken van vacatures (28 procent). Persoonlijke bemiddeling tussen de re-integratiekandidaat en de potentiële werkgever heeft plaatsgevonden in een kwart (24 procent) van alle gevallen en proefplaatsingen of stages in een zevende deel (14 procent). Eén op de acht trajectvolgers (13 procent) maakte melding van een andersoortige voorziening.

Ruim twee vijfde deel van de trajecten was binnen enkele maanden tot een jaar afgerond. Een derde deel duurde langer dan een jaar en een kwart zelfs langer dan twee jaar. Bij deze termijnen is gerekend vanaf het gesprek met de arbeidsdeskundige tot en met de laatste afspraak bij het re-integratiebureau.

2.3 Drie op elke tien de arbeidsgehandicapten denken dat het re-integratietraject heeft geholpen

Van alle arbeidsgehandicapten aan wie destijds, na een re-integratieadvies van hun arbeidsdeskundige, een re-integratietraject is toegekend denkt 30 procent dat hun arbeidsmarktpositie een beetje dan wel duidelijk is verbeterd. 65 procent denkt dat hun kans op werk niet is veranderd, 5 procent denkt zelfs dat hun kans op werk is verslechterd. Onder degenen die daadwerkelijk aan het toegekende traject zijn begonnen is 41 procent van mening dat hun arbeidsmarktpositie is verbeterd. Verder bestaat er een groot verschil tussen de mensen die het traject hebben afgerond en vervolgens werk hebben gevonden en degenen die na afloop het werk niet hebben hervat. Van de mensen die het traject hebben afgerond en aansluitend werk hebben gevonden denkt 60 procent dat het re-integratietraject hun kans op werk heeft vergroot. Bij de anderen is dat 17 procent.

De tevredenheid van de arbeidsgehandicapten over het re-integratiebureau varieert ook sterk. Wat meer mensen zijn tevreden dan ontevreden (49 tegen 41 procent). Ongeveer 10 procent van de arbeidsgehandicapten is noch tevreden, noch ontevreden. Het grootste deel van de arbeidsgehandicapten is wel tevreden over de klantvriendelijkheid van het re-integratiebedrijf (83 procent). Veel minder tevreden zijn zij over de kwaliteit van de geboden voorzieningen in het algemeen (43 procent) en de persoonlijke bemiddeling in het bijzonder (37 procent). Arbeidsgehandicapten hebben verder vooral klachten over het gebrek aan invloed bij de invulling van hun traject (niet meer dan 54 procent is tevreden).

Uit het onderzoek Burger aan zet van de inspectie, dat ongeveer gelijktijdig met dit rapport verschijnt, blijkt dat dit ook de punten zijn waarop UWV haar beleid in de afgelopen jaren heeft verbeterd. Bij re-integratie is meer maatwerk mogelijk. UWV past steeds meer doelgroepenbeleid toe bij de aanbesteding van de trajecten. Arbeidsgehandicapten maken ook steeds vaker gebruik van individuele re-integratieovereenkomsten (IRO), die sinds 2004 mogelijk zijn en waarmee zij grotendeels zelf kunnen bepalen hoe zij hun re-integratietraject vormgeven. Ook is voor arbeidsgehandicapten die een traject volgen recentelijk de reïntegratiecoach ingevoerd. Het huidige beleid van UWV sluit daarmee goed aan op de problemen die eerdere groepen arbeidsgehandicapte re-integratiekandidaten hebben ervaren.

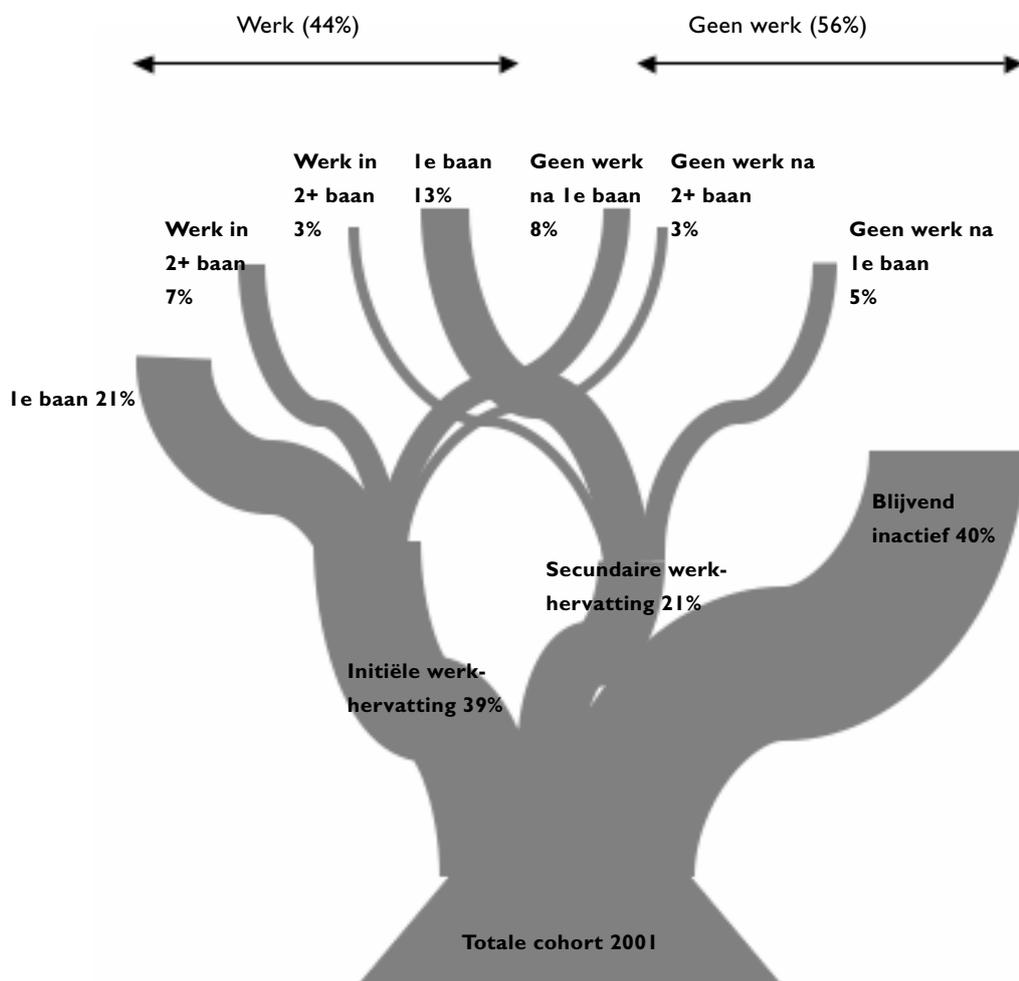
3 De gevolgen voor werk en inkomen

Het belangrijkste doel van de re-integratietrajecten is ervoor zorgen dat arbeidsgehandicapten weer aan het werk komen en in hun eigen inkomen kunnen voorzien. Tot dusverre waren er alleen cijfers beschikbaar over de gevolgen op korte termijn. In dit onderzoek heeft de inspectie ook gegevens verzameld over de gevolgen op de langere termijn. Daarmee wordt duidelijk hoe duurzaam de re-integratie is en welke gevolgen dat heeft voor het gebruik van de uitkeringen.

3.1 Bijna de helft van de arbeidsgehandicapten vond duurzaam werk

Figuur 2

Verloop van de natrajecten van het cohort 2001 (% reïntegratiekandidaten; duur natraject langer dan 2 jaar)

Direct na afloop van het geplande traject had 39 procent van de arbeidsgehandicapten werk gevonden. Figuur 2 laat zien dat niet al die werkhervattingen duurzaam waren maar toch had bijna drie kwart (72 procent) van deze groep enkele jaren later nog steeds een baan. Daarnaast vond een kwart (26 procent) van de arbeidsgehandicapten die niet onmiddellijk na het traject het werk hadden hervat in de periode daarna wel een duurzame baan. In totaal was 44 procent van de arbeidsgehandicapten enkele jaren na de toekenning van het re-integratietraject aan het werk. Een groep van 40 procent heeft al die tijd geen werk kunnen vinden.

3.2 Een kwart van de arbeidsgehandicapten maakt geen gebruik meer van een uitkering

De arbeidsgehandicapten aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend, zaten in verschillende situaties. De meesten ontvingen een uitkering; een volledige of een gedeeltelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering (zoals WAO). Eventueel werd die gedeeltelijke uitkering gecombineerd met een werkloosheids- (WW) of bijstandsuitkering (Abw, tegenwoordig WWB). Een klein deel was nog geen jaar ziek en moest nog een WAO-beoordeling krijgen. Niet iedereen die aan het werk komt, raakt zijn uitkering kwijt. Als iemand met zijn nieuwe baan minder uren werkt dan voorheen of minder verdient dan voorheen, kan hij of zij een deel van de uitkering behouden.

Percentage arbeidsgehandicapten dat gebruik maakte van een uitkering	2001	eind 2004
Arbeidsongeschiktheid (incl. eerste ziektejaar)	80	64
- volledige uitkering	28	30
- gedeeltelijke uitkering	37	34
- eerste ziektejaar	15	0
WW of bijstand	20	12
Totaal	100	76

3.3 Gezondheid en economie bepalen een aanzienlijk deel van het succes

De inspectie heeft de resultaten van de groep arbeidsgehandicapten uit 2001 vergeleken met twee groepen uit 1999 en 2000. Het aantal arbeidsgehandicapten dat werk heeft gevonden is in die jaren flink gedaald.

Resultaten van drie groepen arbeidsgehandicapten	1999	2000	2001
Percentage dat traject heeft afgerond	55	44	39
Percentage dat direct na het traject of de trajectafpraak werk heeft gevonden	52	48	39
Percentage dat duurzaam werk heeft gevonden	54	47	44

Een belangrijk deel van de verschillen tussen de groepen kan verklaard worden door de verschillende gezondheidssituatie van de groepen bij de toekenning van de trajecten. In de groep uit 2001 bevonden zich relatief veel mensen die naar eigen zeggen vanwege hun gezondheid niet zijn gestart of tussentijds zijn gestopt met het traject. Een goede verklaring voor dit verschil is het veranderde beleid voor de selectie van arbeidsgehandicapten. Het werd steeds belangrijker dat zoveel mogelijk arbeidsgehandicapten zouden werken aan hun re-integratie.

Dit leidde ertoe dat nu ook minder kansrijke arbeidsgehandicapten voor een traject worden geselecteerd.

Uit een zogeheten multivariate analyse van de inspectie blijkt dat de afname van de gemiddelde gezondheid van de groepen ongeveer de helft van de achteruitgang kan verklaren. De inspectie verwacht dat deze trend zich sindsdien heeft voortgezet. Door de strengere criteria voor de herbeoordelingen vanaf 2004 (aangepast Schattingsbesluit) en de invoering van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wia), kunnen we ervan uitgaan dat er steeds meer mensen met gezondheidsproblemen deelnemen aan de re-integratietrajecten. De inspectie kan niet becijferen wat de gevolgen zijn, maar verwacht dat de effectiviteit van de trajecten hierdoor zal afnemen.

Ook de economische omstandigheden spelen een rol bij het succes van de re-integratie-trajecten. De beschikbaarheid van vacatures en de concurrentie van werklozen zijn van invloed op de mogelijkheden voor arbeidsgehandicapten om een baan te vinden. De achteruitgang tussen de groepen van 1999, 2000 en 2001 kan hierdoor slechts beperkt verklaard worden, omdat steeds een deel van de groepen tijdens gunstige economische omstandigheden op de arbeidsmarkt kwam. De inspectie verwacht echter dat de daling van de economische groei sinds 2001 een duidelijker negatieve invloed heeft gehad op de effectiviteit van de re-integratietrajecten van de groepen die zijn gestart tussen 2002 en 2004.

4 Re-integratie loont ook op de langere termijn

Ongeveer 44 procent van de arbeidsgehandicapten aan wie in 2001 een re-integratietraject is toegekend, was drie tot vier jaar later aan het werk. Dat is meer dan op grond van eerdere onderzoeken werd gedacht, de duurzaamheid van de re-integratie is groter dan verwacht. Het heeft ertoe geleid dat het aantal mensen dat gebruik maakte van een uitkering in die groep met ongeveer een kwart is afgenomen. Op basis van deze resultaten stelt de inspectie dat re-integratie niet alleen loont op de korte termijn, maar ook op de langere termijn.

Uit het onderzoek komen niet alleen positieve resultaten. Het aantal arbeidsgehandicapten dat het re-integratietraject heeft afgerond, verschilt veel met het aantal arbeidsgehandicapten aan wie een traject was toegekend. 60 procent van de arbeidsgehandicapten is niet aan het traject begonnen of stopte ermee voor het was voltooid. Een derde deed dat omdat ze al werk had gevonden, de overigen om andere redenen. Ook hadden relatief weinig arbeidsgehandicapten het idee dat het gevolgde re-integratietraject hun kans op werk had vergroot (41 procent). Over de klantvriendelijkheid van de re-integratiebedrijven waren ze wel tevreden, maar ze hadden veel klachten over de kwaliteit van de voorzieningen en over de persoonlijke bemiddeling. Het zijn precies punten waarop UWV de afgelopen jaren een ander beleid is gaan voeren. Arbeidsgehandicapten hebben nu meer invloed op de inhoud van hun traject en er zijn betere mogelijkheden voor maatwerk.

5 Reactie Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

De inspectie legt al haar conceptrapportages voor een bestuurlijke reactie voor aan de betrokken uitvoeringsinstanties en neemt de kern van deze reactie op in het rapport. Hierna volgt de reactie van de Raad van bestuur van UWV. De volledige brief van UWV is opgenomen in de bijlage.

Reactie UWV

UWV bevestigt het belang van goed inzicht in het verloop van re-integratietrajecten. Ze is net als de inspectie van mening dat de effectiviteit daarvan op de lange termijn gunstiger is dan wel wordt gedacht en dat het huidige UWV-beleid goed aansluit bij de in het onderzoek gesignaleerde knelpunten.

UWV wijst er verder op dat in het onderzoek wordt gesproken van een aandeel niet-gestarte trajecten ter grootte van 40 procent bij de groep uit 2001. UWV geeft aan dat dit sindsdien is verminderd tot rond de 10 procent. Tot slot beaamt UWV dat, als gevolg van de wettelijk uitgebreide re-integratieverplichtingen, tegenwoordig minder kansrijke arbeidsgehandicapten dan voorheen voor een traject worden geselecteerd. UWV is van mening dat dit, gegeven de juiste voorwaarden, niet noodzakelijkerwijs tot een verminderde effectiviteit hoeft te leiden.

Nawoord IWI

De inspectie waardeert het zeer dat UWV zich niet op voorhand neerlegt bij een verminderde effectiviteit van de re-integratietrajecten, als gevolg van de minder kansrijke samenstelling van de doelgroep. IWI heeft er ook vertrouwen in dat UWV samen met de re-integratiebranche blijft werken aan een zo groot mogelijke effectiviteit van de re-integratietrajecten.

De inspectie wijst er nog op dat UWV in haar reactie een andere definitie gebruikt van 'niet-gestarte re-integratietrajecten'. De inspectie doelt op trajecten waarbij de kandidaat uiteindelijk niet van een re-integratievoorziening of -activiteit gebruik maakt. UWV doelt op de situaties waarin een voorgedragen re-integratiekandidaat na een eerste contact met het re-integratiebureau niet voor een traject is geaccepteerd. Indien deze afwijkende definitie op de onderzoeksgegevens van de groep uit 2001 wordt toegepast, bedraagt het aandeel niet-gestarte trajecten niet 40 procent maar 18 procent.

Lijst van afkortingen

Abw	Algemene bijstandswet
Cadans	Cadans Uitvoeringsinstelling B.V.
Gak	Gak Nederland B.V.
GUO	GUO Uitvoeringsinstelling B.V.
SFB	SFB Uitvoeringsorganisatie Sociale Verzekering N.V.
USZO	USZO B.V.
UWV	Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen
WAO	Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering
Wia	Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen
WW	Werkloosheidswet
WWB	Wet werk en bijstand

Bijlage

Reactie Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

IWI
De heer A.J. Duymaer van Twist
Postbus 11563
2502 AN DEN HAAG

Datum

29 DEC 2006

Van
G. van den Heuvel
Guus.vandenheuvel@uwv.nl
Oms kenmerk
5BK/72995
Uw kenmerk
2006/5964

Onderwerp

Conceptnota van bevindingen 'Duurzaamheid van re-Integratie'

Geachte heer Duymaer van Twist

Inleiding

Op 13 december jl. ontvingen we het concept-rapport van het onderzoek 'Duurzaamheid van re-integratie', met het verzoek om een bestuurlijke reactie. U vraagt ons te reageren op de conclusies en het oordeel zoals dat door de Inspectie is geformuleerd. Op dit verzoek gaan wij graag in.

Het onderzoek heeft betrekking op een grote groep van arbeidsgehandicapten aan wie in 2001, dat wil zeggen voor de inwerkingtreding van de wet SUWI, een re-Integratietraject is toegekend. Sinds die tijd zijn er vele wijzigingen in beleid en uitvoering geweest, met name ook in de wijze waarop re-Integratietrajecten worden aanbesteed en ingericht. De conclusies met betrekking tot de processen zijn dus min of meer achterhaald. De waarde van het rapport is vooral dat het inzicht geeft in het verloop en de resultaten van re-integratietrajecten van arbeidsgehandicapten. Met u zijn wij van mening dat het huidige beleid van UWV goed aansluit op de problemen die eerdere groepen arbeidsgehandicapte re-integratiekandidaten hebben ervaren. Het rapport geeft ons verder nog aanleiding tot het plaatsen van de volgende opmerkingen.

Positieve resultaten

De inspectie stelt op grond van de bevindingen vast dat re-integratie niet alleen loont op korte termijn, maar ook op langere termijn. Wij kunnen constateren dat de bevindingen van de Inspectie, voor wat betreft het aantal plaatsingen en de duurzaamheid daarvan, vrij goed overeenkomen met onze eigen gegevens hierover. Met de Inspectie zijn wij dan ook van mening dat de duurzaamheid van geslaagde re-integratie groter is dan wel eens wordt gedacht.

Gestarte trajecten

Wat opvalt in dit onderzoek is het hoge percentage (bijna 40%) dat ondanks aanmelding niet met een traject startte en de hoge uitval nadat trajecten waren gestart. Door een combinatie van maatregelen hebben wij de afgelopen jaren de uitval aanzienlijk weten te verminderen (tot rond de 10%) en de effectiviteit van de trajecten weten te verhogen. U vermeldt zelf onder andere de ontwikkeling naar meer maatwerk, doelgroepenbeleid bij de aanbesteding van trajecten en de stormachtige ontwikkeling van de IRO's, waarmee de keuzevrijheid wordt vergroot. Wij zouden nog expliciet de verbetering van de registratie willen noemen. Die heeft ertoe geleid dat er beter en betrouwbaarder inzicht is verkregen in het verloop van de re-integratietrajecten.

Moelijker te re-integreren klanten

Van belang achten wij tot slot dat uit uw onderzoek - dat is uitgevoerd vóórdat de herbeoordelingen van beneden 50-jarigen op grond van de wet aSB gestart zijn en de WIA is

Ons kenmerk
SBK/72995

Blad
2 van 2

Ingevoerd - blijkt dat gezondheid en stand van zaken in de economie een aanzienlijk deel van het succes van re-integratie van arbeidsgehandicapten uitmaken.

U verwacht dat doordat er steeds meer mensen met gezondheidsproblemen deelnemen aan re-integratietrajecten de effectiviteit hiervan zal afnemen. Bij deze veronderstelling tekenen wij het volgende aan.

De relatie tussen factoren als gezondheid, gezondheidsbeleving, arbeidsvermogen, motivatie, inkomens- en leefsituatie en arbeidsmarktkansen, is complex en niet eenduidig.

Uit de pilots re-integratie langdurig WAO-gerechtigden die wij in 2004 uitvoerden bleek dat ongeveer éénderde van de cliënten onder voorwaarden bereid en in staat was om weer aan het werk te gaan.

Het *willen* werken bleek van doorslaggevend belang te zijn bij de re-integratie. Het ging in deze pilots om mensen die tot dan toe als volledig arbeidsongeschikt (80-100%) te boek stonden. Naast de wil om te werken bleek in deze pilots dat de geboden inkomenszekerheid (schatting vond pas plaats nadat iemand aan het werk was gegaan) van wezenlijk belang was om de re-integratie te doen slagen.

De effectiviteit van de trajecten wordt anderzijds mede bepaald door de toenemende professionalisering van de re-integratiebranche en de intensievere samenwerking in de regio's van ketenpartners en werkgevers.

Hoewel wij beamen dat UWV met steeds moeilijker te re-integreren klanten te maken heeft, trekken wij daar dus nog niet op voorhand de conclusie uit dat de effectiviteit van de trajecten hierdoor zal afnemen.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'A.G. Dümig', is written over a horizontal line.

A.G. Dümig
Raad van Bestuur

Publicaties van de Inspectie Werk en Inkomen

2006

- R06/28 Duurzaamheid van re-integratie
Korte- en langetermijneffecten van re-integratie van arbeidsgehandicapten
- R06/27 Burger aan zet
Onderzoek naar de invloed van herbeoordeelde WAO-gerechtigden op hun re-integratie
- R06/26 Eerste contacten met de keten
Volgonderzoek naar de werkzoekende burger in de keten
- R06/25 Nabestaanden in beeld bij gemeenten
Beschikbaarheid en gebruik van gegevens van nabestaanden
- R06/24 De Wia-claim beoordeeld
Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen 2006 - 2008
- R06/23 UWV en Walvis
Zesde rapportage
- R06/22 Zorg om arbo
Werkveldonderzoek naar certificering van veiligheidkundigen, arbeids- en organisatiedeskundigen, arbeidshygiënist en bedrijfsartsen
- R06/21 Handhaving door de Sociale Verzekeringsbank in 2005
- R06/20 Wsw-indicatiestelling door CWI
- R06/19 De eerste stappen
Onderzoek naar de implementatie van het eerstelijnstoezicht op de Wet kinderopvang door de gemeenten in 2005
- R06/18 Zorgen voor bejegening
Onderzoek naar de wijze waarop UWV een zorgvuldige bejegening van WW- en ZW-gerechtigden en werkgevers nastreeft
- R06/17 Vreemdelingen aan het werk
Onderzoek naar de afgifte van tewerkstellingsvergunningen
- R06/16 Werken aan sociale activering
Onderzoek naar sociale activering als eerste stap naar re-integratie
- R06/15 Gedogen of handhaven
- Jaarplan 2007
- R06/14 UWV en Walvis
Vijfde rapportage
- R06/13 Het CWI-systeem Sonar in de praktijk
- R06/12 De rol van de gemeenteraad bij de Wet werk en bijstand
- R06/11 Beoordeeld en bejegend
Onderzoek naar de wijze waarop UWV een zorgvuldige bejegening voor WAO- en Wia-gerechtigden nastreeft
- R06/10 Meesterschap, vakmanschap
Een onderzoek naar certificering in de werkvelden 'springmeesters' en 'gasdeskundigen tankschepen'
- Jaarverslag 2005
- R06/09 Eén fase, één keten
De ondersteuning door CWI, UWV en gemeenten van werkzoekenden met een goede kans op werk
- R06/08 Uitvoering Wet sociale werkvoorziening 2004
- R06/07 Inzicht in kostenbesparing CWI
- R06/06 Over druk
Een onderzoek naar het functioneren van certificatie- en keuringsinstellingen in het werkveld drukapparatuur
- R06/05 Waar een wil is, is een BVG
Samenwerking van de ketenpartners bij de vorming van bedrijfsverzamelgebouwen

- R06/04 Controle in concurrentie
Uitvoering periodieke keuring en certificatie van kranen en liften
- R06/03 Samen dienstverleners
Onderzoek naar de dienstverlening aan klanten met meerdere uitkeringen
- R06/02 De controleschakel
Onderzoek naar de werking van de controleschakel in de handavingsketen
- R06/01 Doelbinding en beveiliging in de keten van werk en inkomen
De beveiliging van Suwinet en de privacy van de burger

2005

- R05/24 UWV en Walvis
Vierde rapportage
- R05/23 Tussen oordeel en advies
Uitvoering van het deskundigenoordeel 'geschiktheid tot werken' door UWV
- R05/22 De kortste weg naar werk
Een onderzoek naar reïntegratiecoaching WW bij UWV
- R05/21 Gezocht: werklozen
Activiteiten van CWI, UWV en gemeenten om werklozen aan het werk te krijgen in moeilijk vervulbare vacatures voor laag- en ongeschoolde arbeid
- R05/20 Vangnet of springplank?
De reïntegratie van zieke werknemers zonder dienstverband door UWV
- R05/19 Informatie: aantoonbaar betrouwbaar?
Een onderzoek naar de kwaliteit van de niet-financiële informatievoorziening in het SUWI-domein
- R05/18 Opnieuw beoordeeld
- R05/17 Zicht op kansen?
Onderzoek naar systematische kennisopbouw over bijstandsgerechtigden door gemeenten
- R05/16 Werken aan samenwerking
Een onderzoek naar de invulling van de overlegverplichting van certificatie- en keuringsinstellingen
- R05/15 De gevolgen van selectie bij reïntegratietrajecten voor WW-gerechtigden
- R05/14 Invloed van WW-gerechtigden op hun reïntegratietraject
- R05/13 Beëindiging van dienstbetrekkingen Wsw bij arbeidsongeschiktheid
- R05/12 Handhaving door de Sociale Verzekeringsbank in 2004
Toezicht op de Wet kinderopvang
- R05/11 Kiezen en delen
De selectie door gemeenten voor reïntegratietrajecten/Casestudies bij acht gemeenten
- R05/10 Vuurwerk meester
Een onderzoek naar de certificering van vakbekwaamheid vuurwerk

Jaarplan 2006

Meerjarenplan 2006-2009

- R05/09 Pensioen bewaakt
Een onderzoek naar het risicogericht toezicht van De Nederlandsche Bank op pensioenfondsen
- R05/08 Ontwikkeling van het handavingsbeleid binnen UWV
- R05/07 UWV en Walvis
Derde rapportage
- R05/06 Intake en beoordeling bij de bijstand
- R05/05 ICT als verbindende schakel
Keteninformatisering in het stelsel van werk en inkomen
- R05/04 Afgesproken?
Gemeenten en CWI-vestigingen over onderlinge afspraken in het kader van de uitkeringsintake voor de WWB

Jaarverslag 2004

- R05/03 Kwaliteit van arbeid: een kwestie van zorg
Een onderzoek naar gemeentelijk beleid en sturing op zorg voor kwaliteit van arbeid
in de sociale werkvoorziening
- R05/02 Gebruikswaarde Suwinet-Inkijk
- R05/01 De certificatie van deskundig toezichthouders verwijdering asbest en crocidoliet

U kunt deze publicaties opvragen bij:

Inspectie Werk en Inkomen
Afdeling Strategie en communicatie

communicatie@iwiweb.nl

www.iwiweb.nl

Telefoon (070) 304 44 44

Fax (070) 304 44 45

Prinses Beatrixlaan 82

2595 AL Den Haag

Postbus 11563

2502 AN Den Haag

